

PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W BYDGOSZCZY
ul. Długa 47, 85-034 Bydgoszcz
tel. 52/345-56-44, fax 52/345-56-17,
e-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 21 grudnia 2010r.

Znak sprawy: RBG-61-04/10/AS

DECYZJA nr RBG -21/2010
(wersja jawna)

- I.** Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Janinie Strzelec prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą EURO COLLECTION w Ostródzie

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę stosowaną przez **Janinę Strzelec prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą EURO COLLECTION w Ostródzie**, polegającą na zaniechaniu wskazania na prowadzonym koncie o statusie „Konto Firma” na internetowym serwisie aukcyjnym www.allegro.pl wymaganych informacji przy zawarciu umowy z konsumentem za pomocą opcji „Kup teraz”, tj. organu, który zarejestrował działalność gospodarczą przedsiębiorcy, a także numeru, pod którym przedsiębiorca został zarejestrowany, wbrew dyspozycji art. 9 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. *o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny* (Dz. U. Nr 22, poz.271 z późn. zm.),

co stanowi naruszenie art. 24 ust.1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* **i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 26 lipca 2010 r.**

- II.** Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Janinie Strzelec prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą EURO COLLECTION w Ostródzie

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

uznaje się za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę stosowaną przez **Janinę Strzelec prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą EURO COLLECTION w Ostródzie**, polegającą na zaniechaniu wskazania na prowadzonym koncie o statusie „Konto Firma” na internetowym serwisie aukcyjnym www.allegro.pl wymaganych informacji przy zawarciu

umowy z konsumentem za pomocą opcji „Kup teraz”, tj. informacji dotyczącej prawa odstąpienia konsumenta od umowy bez podania przyczyn w terminie 10 dni od dnia wydania konsumentowi rzeczy wraz ze wskazaniem wyjątków, w którym to prawo odstąpienia od umowy nie przysługuje, wbrew art. 9 ust.1 pkt 6 w zw. z art.7 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. *o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny*,

co stanowi naruszenie art. 24 ust.1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* i **nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

III. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Janinie Strzelec prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą EURO COLLECTION w Ostródzie

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

uznaje się za naruszające zbiorowe interesy konsumentów praktyki stosowane przez **Janinę Strzelec prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą EURO COLLECTION w Ostródzie**, polegające na zaniechaniu wskazania na prowadzonym koncie o statusie „Konto firma” na internetowym serwisie aukcyjnym www.allegro.pl wymaganych informacji przy zawarciu umowy z konsumentem w formie aukcji (licytacji) internetowej oraz za pomocą opcji „Kup teraz” poprzez:

- a. niezamieszczenie na użytkowanym koncie Regulaminu świadczenia usług w zakresie sprzedaży, wbrew dyspozycji art. 8 ust.1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną* (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.),
- b. niezamieszczenie na użytkowanym koncie informacji dotyczących warunków zawierania i rozwiązywania umów o świadczenie usług drogą elektroniczną, wbrew dyspozycji art. 8 ust.3 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną*,
- c. niezamieszczenie na użytkowanym koncie informacji dotyczących trybu postępowania reklamacyjnego, wbrew dyspozycji art. 8 ust.3 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną*,

co stanowi naruszenie art.24 ust.1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* i **stwierdza się zaniechanie ich stosowania z dniem 26 lipca 2010 r.**

IV. Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Janinie Strzelec prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą EURO COLLECTION w Ostródzie

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

uznaje się za naruszające zbiorowe interesy konsumentów praktyki stosowane przez **Janinę Strzelec prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą EURO COLLECTION w Ostródzie**, polegające na zaniechaniu wskazania na prowadzonym koncie o statusie „Konto Firma” na internetowym serwisie aukcyjnym www.allegro.pl wymaganych informacji przy zawarciu umowy z konsumentem w formie aukcji (licytacji internetowej) oraz za pomocą opcji „Kup teraz”, tj.:

- a. wymagań technicznych niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca, wbrew dyspozycji art. 8 ust.3 pkt 2 lit.a ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną*,
- b. zakazu dostarczania przez usługobiorcę treści o charakterze bezprawnym, wbrew dyspozycji art. 8 ust.3 pkt 2 lit.b ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną*,

co stanowi naruszenie art. 24 ust.1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* i **nakazuje się zaniechanie ich stosowania.**

- V. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy w związku ze stwierdzeniem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, określonych w pkt I – IV niniejszej decyzji

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

nakłada się na Janinę Strzelec, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą EURO COLLECTION w Ostródzie kary pieniężne w wysokości:

1. **151,00 zł (słownie: sto pięćdziesiąt jeden złotych 00/100)**, z tytułu naruszenia art. 9 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny w związku z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*, **w zakresie opisanym w punkcie I sentencji decyzji,**
2. **503,00 zł (słownie: pięćset trzy złote 00/100)**, z tytułu naruszenia art. 9 ust.1 pkt 6 w zw. z art.7 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny w związku z art. 24 ust.1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*, **w zakresie opisanym w punkcie II sentencji decyzji,**
3. **452,00 zł (słownie: czterysta pięćdziesiąt dwa złote 00/100)**, z tytułu naruszenia art. 8 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 18 lipca 2002r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną*, w związku z art. 24 ust.1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*, **w zakresie opisanym w punkcie III sentencji decyzji,**
4. **201,00 zł (słownie: dwieście jeden złotych 00/100)**, z tytułu naruszenia art. 8 ust.3 pkt 2 lit. a i b ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, w związku z art. 24 ust.1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*, **w zakresie opisanym w punkcie IV sentencji decyzji,**

płatne do budżetu państwa.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (**dalej: Prezes UOKiK lub organ ochrony konkurencji i konsumentów**) wszczął w dniu 16 lutego 2010r. z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez Janinę Strzelec prowadzącą działalność gospodarczą w zakresie handlu elektronicznego na witrynie <http://www.allegro.pl> za pomocą konta o statusie „Konto Firma”. W toku niniejszego postępowania Prezes UOKiK ustalił, iż prowadzona przez Janinę Strzelec działalność może odbywać się z naruszeniem przepisów prawa uzasadniającym wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym – Postanowieniem Nr RBG-89/2010 z dnia 8 lipca 2010r. – Prezes UOKiK wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Janinę Strzelec prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą EURO COLLECTION w Ostródzie (**dalej: Janina Strzelec, skarżony przedsiębiorca**) praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na:

1. zaniechaniu wskazania na prowadzonym koncie o statusie „Konto Firma” na internetowym serwisie aukcyjnym www.allegro.pl wymaganych informacji przy zawarciu umowy z konsumentem za pomocą opcji „Kup teraz” poprzez:
 - 1.1. niewskazanie na użytym koncie organu, który zarejestrował działalność gospodarczą skarżonego przedsiębiorcy, a także numeru, pod którym został zarejestrowany – wbrew dyspozycji art. 9 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U. Nr 22, poz.271 ze zm.),
 - 1.2. niewskazanie konsumentowi informacji dotyczącej prawa odstąpienia konsumenta od umowy bez podania przyczyn w terminie 10 dni od dnia wydania konsumentowi rzeczy wraz ze wskazaniem wyjątków, w którym to prawo odstąpienia od umowy nie przysługuje – wbrew art. 9 ust.1 pkt 6 w zw. z art.7 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny,

co może stanowić naruszenie art. 24 ust.1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów;

2. zaniechaniu wskazania na prowadzonym koncie o statusie „Konto firma” na internetowym serwisie aukcyjnym www.allegro.pl wymaganych informacji przy zawarciu umowy z konsumentem w formie aukcji (licytacji) internetowej oraz za pomocą opcji „Kup teraz” poprzez:
 - 2.1. niezamieszczenie na użytym koncie Regulaminu świadczenia usług w zakresie sprzedaży – wbrew dyspozycji art. 8 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2002r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. Nr 144, poz. 1204 ze zm.),
 - 2.2. niezamieszczenie na użytym koncie warunków świadczenia usług drogą elektroniczną, w tym:
 - a. wymagań technicznych niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca – wbrew dyspozycji art. 8 ust.3 pkt 2 lit.a ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną,
 - b. zakazu dostarczania przez usługobiorcę treści o charakterze bezprawnym – wbrew dyspozycji art. 8 ust.3 pkt 2 lit.b ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną,
 - 2.3. niezamieszczenie na użytym koncie informacji dotyczących warunków zawierania i rozwiązywania umów o świadczenie usług drogą elektroniczną – wbrew dyspozycji art. 8 ust.3 pkt 3 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną,
 - 2.4. niezamieszczenie na użytym koncie informacji dotyczących trybu postępowania reklamacyjnego – wbrew dyspozycji art. 8 ust.3 pkt 4 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną,

co może stanowić naruszenie art.24 ust.1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (**dalej: uokik**).

W toku niniejszego postępowania Prezes UOKiK wezwał skarżonego przedsiębiorcę do ustosunkowania się do przedstawionych zarzutów. W odpowiedzi Janina Strzelec, pismem z dnia 22.07.2010r. (data wpływu: 28.07.2010r.) wskazała, iż regulamin świadczenia usług w zakresie sprzedaży zostanie niezwłocznie uzupełniony o brakujące zapisy. Oświadczyła jednocześnie, iż brak do tej pory wymaganych zapisów wynikał z niepełnej znajomości zawitych przepisów. Podniosła nadto, że jej zdaniem, działalność prowadzi w zgodzie z przepisami prawa i zasadami współżycia społecznego i nie spotkała się do tej pory z żadnymi skargami ze strony klientów. W piśmie z dnia 31.08.2010r. (data wpływu: 03.09.2010r.) wskazała również, że regulamin w pełnym właściwym brzmieniu dostępny był w siedzibie firmy od początku działalności, a na stronie internetowej został uzupełniony w dniu 26.07.2010r. W konsekwencji wniosła o umorzenie niniejszego postępowania i niekaranie jej, twierdząc, iż wszelkie niedociągnięcia, jakich się dopuściła wynikały z niewiedzy prawnej.

Prezes UOKiK ustalił następujący stan faktyczny:

Janina Strzelec prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą EURO COLLECTION w zakresie handlu elektronicznego odzieżą damską za pomocą Konta Firma na serwisie aukcyjnym Allegro, wpisaną do ewidencji działalności gospodarczej przez Burmistrza Miasta Ostródy pod numerem 8720/09. Zgodnie z wpisem, przedmiotem działalności wyżej wymienionego przedsiębiorcy jest m.in. sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet.

Prezes UOKiK ustalił, iż na prowadzonym przez Janinę Strzelec koncie nie ma wymaganych prawem informacji, tj. nie wskazano:

1. organu, który zarejestrował działalność gospodarczą skarżonego przedsiębiorcy, a także numeru, pod którym przedsiębiorca ten został zarejestrowany,
2. informacji o prawie konsumenta do odstąpienia od umowy bez podania przyczyny w terminie 10 dni oraz wskazania wyjątków, kiedy to prawo do odstąpienia od umowy nie przysługuje,
3. regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną,
4. informacji dotyczących warunków zawierania i rozwiązywania umów o świadczenie usług drogą elektroniczną,
5. informacji dotyczących trybu postępowania reklamacyjnego,
6. wymagań technicznych niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym usługodawcy,
7. zakazu dostarczania przez usługobiorcę treści o charakterze bezprawnym.

Nadto Prezes UOKiK ustalił, iż w dniu 26 lipca 2010r. Janina Strzelec zamieściła na prowadzonym koncie informacje, o których mowa powyżej w punktach 1, 3, 4, 5, a także informację o prawie konsumenta do odstąpienia od umowy bez podania przyczyny w terminie 10 dni. Natomiast skarżony przedsiębiorca nadal nie wskazuje na wyjątki, kiedy to prawo nie przysługuje (pkt 2). Nadto na koncie brakuje również informacji o: wymaganiach technicznych niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym usługodawcy oraz o zakazie dostarczania przez usługobiorcę treści o charakterze bezprawnym (pkt 6 i 7).

W roku 2009 Janina Strzelec z prowadzonej działalności gospodarczej osiągnęła przychód w wysokości xxxxxxxxxx zł, co ustalono na podstawie nadesłanego zeznania o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2009.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Interes publiczny

Przepis art. 1 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* ogranicza zastosowanie jej przepisów wyłącznie do podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie

jest zatem zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców naruszają jej przepisy i jednocześnie stanowią zagrożenie dla interesu publicznego, bądź też naruszają ten interes.

Niniejsze postępowanie dotyczy stosowania przez Janinę Strzelec praktyki polegającej na naruszaniu przez przedsiębiorcę obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Praktyka ta dotyczyła wszystkich użytkowników Allegro, którzy skorzystali lub mogli skorzystać z oferty skarżonego przedsiębiorcy w zakresie zakupu ubrań damskich. Oznacza to *de facto*, że przedmiotowa praktyka dotyczyła nieokreślonego z góry kręgu adresatów, a zatem naruszała zbiorowy interes konsumentów. Uznać wobec tego należy, iż niniejsze postępowanie prowadzone było w interesie publicznym.

Przesłanki stwierdzenia praktyki z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Punktem wyjścia do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest ustalenie, czy działania Janiny Strzelec noszą znamiona praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Przepis art. 24 ust. 1 uokik stanowi, iż zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Natomiast art. 24 ust.2 pkt 2 uokik określa, iż przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Oceny, czy w danym przypadku mamy do czynienia z praktyką określoną w wyżej przywołanych przepisach, możemy dokonać na podstawie ustalenia łącznego spełnienia trzech przesłanek, którymi są:

- **działania przedsiębiorcy,**
- **bezprawność tych działań,**
- **naruszenie zbiorowego interesu konsumentów.**

Działania przedsiębiorcy

Przepisy art. 4 pkt 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* w zw. z art. 4 ust.1 *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. Nr 155, poz.1095 z późn. zm.) definiują przedsiębiorcę jako osobę fizyczną, osobę prawną i jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą – czyli zgodnie z art. 2 *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej* zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową a także zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły – a także organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej oraz jako osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu oraz osobę fizyczną, która posiada kontrolę nad co najmniej jednym przedsiębiorcą, choćby nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, jeżeli podejmuje dalsze działania podlegające kontroli koncentracji oraz związek przedsiębiorców (...).

Stosownie więc do treści art. 4 ust. 1 *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej*, za przedsiębiorcę uznać należy podmiot spełniający łącznie następujące kryteria:

1. jest osobą fizyczną, osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną,
2. wykonuje we własnym imieniu działalność gospodarczą, tj.: działalność zarobkową w sposób zorganizowany i ciągły.

Zasadniczo przyjmuje się więc, iż dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości.¹

Janina Strzelec, posiadająca konto Firma na Allegro, za pomocą którego prowadzi sprzedaż odzieży, jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. Jej działalność jest bowiem działalnością noszącą cechy zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. O zarobkowości działalności decyduje obiektywna ocena, że jej charakter pozwala, choćby potencjalnie, na osiąganie dochodu.² Z działalnością zarobkową związane jest zasadniczo pobieranie opłat z tytułu świadczonych usług. Pobieranie opłaty świadczy zatem o tym, że dana działalność jest wykonywana „na cudze potrzeby” i sprowadza się do ich zaspokajania – w czym można upatrywać jednego z motywów działalności gospodarczej.³ Z przedłożonej deklaracji podatkowej wynika także, iż Janina Strzelec osiągnęła dochód z prowadzonej działalności gospodarczej.

Natomiast zorganizowanie działalności wiąże się z wykonywaniem całego szeregu czynności mieszczących się zarówno w przedmiocie działalności danego przedsiębiorcy, jak i czynności o charakterze organizacyjnym.⁴ O zorganizowaniu działalności Janiny Strzelec świadczy przede wszystkim fakt zarejestrowania konta Firma na serwisie aukcyjnym Allegro, a także zarejestrowanie działalności gospodarczej w ewidencji działalności gospodarczej, na co wskazuje przedłożone zaświadczenie o wpisie do ewidencji pod numerem 8720/09 dokonane przez Burmistrza Miasta Ostródy. Wykładnia językowa pojęcia „działania przedsiębiorcy” wskazuje na czynny charakter jego zachowania. W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z ciągłymi działaniami Janiny Strzelec, które przejawiają się w udostępnianiu konsumentom na serwisie Allegro ofert sprzedaży odzieży od kwietnia 2009r. (*vide*: potwierdzenie opłaty aktywacji konta euro-collection).

Wobec powyższego należy uznać, iż Strona spełnia przesłanki, jakich wyżej powołane ustawy wymagają do bycia przedsiębiorcą. W konsekwencji działania Janiny Strzelec mogą być poddane ocenie w toku postępowania przed Prezesem UOKiK.

Przesłanka bezprawności

Pojęcie bezprawności nie jest pojęciem prawnie zdefiniowanym. Należy zatem przyjąć, zgodnie z jego literalnym brzmieniem, że „działanie bezprawne” to zachowanie sprzeczne z nakazem lub zakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych oraz z zasadami współżycia społecznego. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, tj. niezależnym od wystąpienia szkody, czy też zamiaru po stronie przedsiębiorcy dopuszczającego się działań bezprawnych. Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia bezprawności działania wystarczy, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa⁵.

Praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów może przybierać różne formy. Mianowicie, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (art. 24 ust. 2 pkt 2 uokik). Zachowanie takie godzi zatem w prawo konsumenta do informacji, które stanowi *podstawę umożliwiającą konsumentowi właściwą ocenę przez niego sytuacji, a także jest warunkiem swobodnego podjęcia decyzji*.⁶

Podstawowym instrumentem służącym realizacji tego zadania jest zapewnienie konsumentom odpowiedniego poziomu wiedzy poprzez nałożenie na przedsiębiorców szeregu obowiązków informacyjnych, które mają swoje źródło w art. 76 *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*. Stanowisko to

¹ S. Koroluk, M. Pawełczyk, A. Powalowski, E. Przeszło, K. Trzciniński, E. Wieczorek, *Komentarz do art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej*, Warszawa 2007, Lex Online;

² Por. M. Szydło, *Pojęcie przedsiębiorcy w prawie polskim*, Przegląd Sądowy nr 7-8/2005, s. 2 i n.;

³ S. Koroluk, M. Pawełczyk, A. Powalowski, E. Przeszło, K. Trzciniński, E. Wieczorek, *Komentarz do art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności*, op.cit.;

⁴ *Ibidem*;

⁵ por. *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, pod red. J. Szwaji, CH Beck, Warszawa 2000, s. 117-118.

⁶ *vide*: Decyzja Prezesa UOKiK nr RLU-9/2008.

potwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 21 kwietnia 2004r. (sygn. akt: K 33/03) wskazując, iż to władze publiczne chronią konsumentów (...) przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Z przepisu tego wynika także uprawnienie władz publicznych do ingerencji w stosunki cywilnoprawne i w prawo własności (por. wyrok TK z 10 października 2000 r., sygn. akt: P 8/99). Dlatego w gospodarce rynkowej *konsument ma prawo do kompletnej i jednoznacznej informacji w sprawach mających istotne znaczenie dla zabezpieczenia jego interesu prawnego w warunkach globalizacji (masowości) obrotu prawnego i wielości ofert na rynku, które nie zawsze posługują się prawdziwymi i pełnymi informacjami, a niekiedy wprowadzają w błąd lub w sposób ukryty godzą w indywidualny i zbiorowy interes konsumentów (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 20 czerwca 2006r., sygn. akt: III SK 7/2006)*. Podobne stanowisko zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 lipca 2002r. stwierdzając, że *zasób zrozumiałej, jasnej i dostępnej informacji dla konsumenta spełnia niezbędne wymagania warunkujące możliwość dokonywania przez niego zakłóconego i racjonalnego wyboru* (sygn. akt: I KKN 1319/00).

Zgodnie z treścią art. 24 ust.2 pkt 2 uokik jedną z praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów jest naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji. Przepis ten jednakże nie nakłada samodzielnie na przedsiębiorców obowiązków informacyjnych, a jedynie wskazuje, że naruszenie takich obowiązków przewidzianych w innych ustawach może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.⁷ I tak, obowiązek udzielenia rzetelnej informacji oznacza, że niedozwolone jest dostarczanie konsumentom informacji nieuczciwych, niesprawdzonych bądź niedających się zweryfikować. Naruszenie zaś obowiązku udzielenia informacji prawdziwych oznacza podanie konsumentom informacji nieprawdziwych, a więc niezgodnych z obiektywnym stanem rzeczy.⁸

Natomiast obowiązek udzielenia pełnej informacji, będący najczęściej naruszaną postacią obowiązku informacyjnego, polega na niepodaniu wszystkich tych informacji, których przekazanie konsumentom jest obowiązkowe (*vide: wyrok SOKiK XVII Ama 121/05*). Przedsiębiorca może dopuścić się omawianej praktyki w tej formie (niepodanie pełnej informacji) tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim pominięte informacje, które musi podać konsumentom.⁹ Posiadanie bowiem tych informacji jest niezbędne konsumentowi do podjęcia prawidłowej, czyli świadomej i zarazem efektywnej decyzji rynkowej, a ich brak wpływa negatywnie lub wyłącza możliwość podjęcia przemyślanej i suwerennej decyzji rynkowej.¹⁰

Ad. I.

W toku postępowania wyjaśniającego Prezes UOKiK stwierdził brak informacji dotyczącej organu, który zarejestrował działalność gospodarczą a także numeru, pod którym przedsiębiorca został zarejestrowany. Obowiązek zamieszczenia takich informacji wynika wprost z art. 9 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 z późn. zm.). Przepis ten stanowi, iż *konsument powinien być poinformowany, przy użyciu środka porozumiewania się na odległość, najpóźniej w chwili złożenia mu propozycji zawarcia umowy o organie, który zarejestrował działalność gospodarczą przedsiębiorcy, a także numerze, pod którym przedsiębiorca został zarejestrowany*.

Szeroko ujęty obowiązek informacyjny jest jednym z filarów ochronnego reżimu umowy zawieranej na odległość.¹¹ Katalog obowiązków informacyjnych leżących po stronie przedsiębiorcy jest zatem bardzo rozbudowany na etapie przed zawarciem umowy z konsumentem.

Wobec powyższego nie budzi wątpliwości bezprawność działania skarżonego przedsiębiorcy, który na kontrolowanych stronach nie uczynił zadość ustawowym wymaganiom i nie umieścił stosownych informacji.

Ad. II.

⁷ D. Miąsik [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2009, s. 970;

⁸ Ibidem, s. 972;

⁹ Ibidem, s. 973.

¹⁰ vide: decyzja Prezesa UOKiK z dnia 6 marca 2006r. nr RGD- 5/2006;

¹¹ Ewa Łętowska, *Ochrona niektórych praw konsumentów. Komentarz*. Warszawa 2001, s.57.

W toku kontroli konta skarżonego przedsiębiorcy Prezes UOKiK ustalił, iż w zakresie zakupów dokonywanych za pomocą opcji „Kup teraz” konsumenci nie byli informowani o prawie odstąpienia od umowy, bez podania przyczyny, w ciągu 10 dni od dnia wydania konsumentowi rzeczy. Brak także enumeratywnie określonego katalogu wyjątków, kiedy to prawo do odstąpienia od umowy nie ma zastosowania. Zgodnie bowiem z przepisem art. 9 ust.1 pkt 6 w zw. z art. 10 ust.3 w/w ustawy konsument powinien być poinformowany o prawie odstąpienia od umowy w terminie 10 dni oraz o wyjątkach, kiedy prawo to nie przysługuje, a jest tak w wypadkach:

- świadczenia usług rozpoczętego, za zgodą konsumenta, przed upływem 10 dni,
- dotyczących nagrań audialnych i wizualnych oraz zapisanych na informatycznych nośnikach danych po usunięciu przez konsumenta ich oryginalnego opakowania,
- umów dotyczących świadczeń, za które cena lub wynagrodzenie zależy wyłącznie od ruchu cen na rynku finansowym,
- świadczeń o właściwościach określonych przez konsumenta w złożonym przez niego zamówieniu lub ściśle związanych z jego osobą,
- świadczeń, które z uwagi na ich charakter nie mogą zostać zwrócone lub których przedmiot ulega szybkiemu zepsuciu,
- dostarczania prasy,
- usług w zakresie gier i zakładów wzajemnych.

Ad. III.

Zgodnie z art. 16 ust.1 pkt 10 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów (...) przepisów o umowach zawieranych na odległość nie stosuje się do umów sprzedaży z licytacji. Zatem oferty aukcji (licytacji) prezentowane na Allegro nie będą objęte reżimem tychże przepisów, jednakże będą podlegać ocenie pod kątem przepisów ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, która to ustawa będzie miała zastosowanie w zakresie sprzedaży z licytacji.

a. Niezwłocznie po wszczęciu postępowania wyjaśniającego Prezes UOKiK stwierdził brak regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną na koncie prowadzonym przez skarżonego przedsiębiorcę, a co za tym idzie, brak możliwości zapoznania się z nim przez konsumentów. Przed rozpoczęciem świadczenia usług w tejże formie usługodawca jest obowiązany do sporządzenia regulaminu, na podstawie którego świadczone będą usługi i który powinien udostępnić usługobiorcom. Sytuacja taka jest sprzeczna z dyspozycją art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, który stanowi, że *usługodawca nieodpłatnie udostępnia usługobiorcy regulamin przed zawarciem umowy o świadczenie takich usług, a także – na jego żądanie – w taki sposób, który umożliwia pozyskanie, odtwarzanie i utrwalanie treści regulaminu za pomocą systemu teleinformatycznego, którym posługuje się usługobiorca*. Ponadto, zgodnie z zasadami ogólnymi, których przeciw art.8 powołanej ustawy nie wyłącza, regulamin musi być przede wszystkim doręczony przy zawarciu umowy (art. 384 §2 k.c.), nie wystarczy sama możliwość zapoznania się z regulaminem, ale konieczne jest jego udostępnienie usługobiorcy.¹² Stąd też nie można uznać za prawidłowe postępowania przedsiębiorcy, który wskazywał, iż regulamin był dostępny w siedzibie firmy od początku działalności. Skoro bowiem Janina Strzelec prowadzi działalność gospodarczą wykorzystując przy tym sieć Internet, to zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa winna go udostępnić konsumentom w ten sam sposób, a więc drogą elektroniczną.

Mając powyższe na uwadze skonstatować należy, iż ustawodawca zagwarantował konsumentowi pewne minimum bezpieczeństwa w obrocie elektronicznym, wyrażające się m.in. w obowiązkach ciążących na przedsiębiorcy, o których mowa w art. 8 ust. 3 pkt 2 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną w związku z art. 66¹ §1 k.c., spośród których skarżony przedsiębiorca, w ocenie Prezesa UOKiK, nie dotrzymał obowiązków w zakresie poinformowania konsumentów o warunkach świadczenia

¹² A. Majchrowska, Komentarz do art. 5 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, Oficyna 2009

usług drogą elektroniczną, warunkach zawierania i rozwiązywania umów o świadczenie usług drogą elektroniczną oraz trybie postępowania reklamacyjnego.

b. Prezes UOKiK stwierdził także brak określenia warunków zawierania i rozwiązywania umów o świadczenie usług drogą elektroniczną, do których m.in. należy obowiązek wskazania adresatowi oferty skutków prawnych potwierdzenia otrzymania oferty (art. 66¹ §2 pkt 2 k.c.), co oznacza, że adresat powinien zostać poinformowany, iż potwierdzenie oferty nie oznacza jej przyjęcia, lecz powoduje związanie ofertą.¹³ Kolejnym elementem informacji wyprzedzającej jest wskazanie zasad i sposobów utrwalania, zabezpieczania i udostępniania przez przedsiębiorcę drugiej stronie treści zawieranej umowy (art.66¹ §2 pkt 3 k.c.).¹⁴ Adresat powinien więc zostać poinformowany o tym, w jaki sposób umowa zostanie utrwalona i zabezpieczona przed nieuprawnioną ingerencją czy możliwością zapoznania się z jej treścią przez osoby trzecie, a także o tym, w jaki sposób sam adresat będzie miał – po jej zawarciu – dostęp do treści kontraktu. Ponadto, informacja powinna obejmować dane o metodach i środkach technicznych służących wykrywaniu i korygowaniu błędów we wprowadzanych danych, które przedsiębiorca jest zobowiązany udostępnić drugiej stronie (art.66¹ §2 pkt 4 k.c.). Zawarcie umowy na podstawie oferty w postaci elektronicznej wymaga bowiem zapoznania się adresata z jej treścią oraz dokonania akceptacji poszczególnych jej postanowień. Wspomniane metody i środki techniczne służą wykrywaniu i korygowaniu błędów adresata dotyczących samego przyjęcia oferty, ale także innych nieprawidłowo dokonanych czynności w związku z zawieraniem umowy.¹⁵ Żadnej z w/w informacji przedsiębiorca nie zawarł na prowadzonym koncie.

c. Prezes UOKiK stwierdził także brak zamieszczenia na koncie przedsiębiorcy trybu postępowania reklamacyjnego, w tym przede wszystkim sposobu i miejsca złożenia reklamacji, do czego obliguje go przepis art. 8 ust.3 pkt 4 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Z przepisu tego wynika wyraźnie, iż każdy usługodawca musi wprowadzić jakąś procedurę reklamacyjną. Może być ona zatem dowolnie określona, ale nie może przewidywać np. krótkich terminów rozstrzygania reklamacji. Procedura reklamacyjna ma stanowić alternatywę dla sądowego rozstrzygania sporów, zatem jej stosowanie jest korzystne dla obu stron.¹⁶ Jednakże podkreślić należy, iż postępowanie reklamacyjne nie wyłącza bynajmniej możliwości dochodzenia roszczeń w postępowaniu sądowym.

W związku z powyższym naruszenia te należy uznać za bezprawne.

Ad. IV.

a. Kolejnym obowiązkiem sprzedawcy działającego za pomocą Internetu, którego naruszenia dopuściła się Janina Strzelec, jest wskazanie minimalnych parametrów (niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym sam się posługuje), jakie musi posiadać sprzęt komputerowy konsumenta, aby bez problemów mógł on dokonać zamówienia (art. 8 ust. 3 pkt 2 lit.a w/w ustawy). Przy dokonywaniu zakupów za pomocą Internetu, w szczególności odzieży, szczególnie ważne jest, aby przykładowo wyświetliły się konsumentowi wszystkie zdjęcia, gdyż może to wpłynąć na podjęcie przez niego decyzji o dokonaniu lub rezygnacji z tegoż zakupu. Zatem konsument, „otwierając” stronę internetową, powinien od razu uzyskać informację, czy przy użyciu posiadanego przez siebie komputera, bez żadnych przeszkód, będzie mógł „poruszać się” po ofertach, przeglądać je oraz dokonywać zakupów bądź uczestniczyć w licytacjach. Zważywszy na fakt, iż Prezes UOKiK istnienia takiego zapisu na kontrolowanym koncie skarżonego przedsiębiorcy nie ustalił, należy uznać, iż przedsiębiorca dopuścił się naruszenia w/w przepisów prawa.

b. Jednocześnie, konsumenta korzystającego z usług takich oferentów, obowiązuje ustawowy zakaz dostarczania na witrynę sklepu treści o charakterze bezprawnym. Zgodnie zaś z wolą ustawodawcy, wyrażonej w art. 8 ust.3 pkt 2 lit.b w/w ustawy, to na przedsiębiorcy spoczywa obowiązek poinformowania konsumenta o powyższym. Brak informacji na ten temat może skutkować

¹³ Z. Gawlik i in. [w:] A. Kidyba (red.), *Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna*, Lex 2009;

¹⁴ Ibidem.

¹⁵ Ibidem.

¹⁶ A. Majchrowska, Komentarz do art. 5 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, Oficyna 2009.

tym, iż nieświadomy zakazu konsument może przesłać na stronę treści, których dostarczenie jest zagrożone karą (np. w postaci zamieszczenia na stronie komentarza dotyczącego zakupu produktu). Pośrednio, zamieszczenie odpowiedniego zapisu zakazującego konsumentowi w/w działań leży także w interesie przedsiębiorcy, który ponosi odpowiedzialność za wszystkie informacje zawarte na jego stronie internetowej.

Zważywszy na fakt, iż Prezes UOKiK istnienia takich zapisów na koncie euro-collection nie ustalił, należy uznać, iż kontrolowany przedsiębiorca dopuścił się naruszenia w/w przepisu prawa.

Z powyższego wynika, iż wolą ustawodawcy ustanowiony został katalog obowiązków przedsiębiorcy wobec konsumentów korzystających z jego usług. Podkreślając rangę tych zapisów nadano im formę obowiązków ustawowych. Przyjąć zatem należy, iż nieuczynienie zadość w/w obowiązkowi ustawowemu godzi w interes konsumentów, który ustawodawca uznał za istotny i podlegający ochronie prawnej.

Szeroko ujęty obowiązek informacyjny jest jednym z filarów ochronnego reżimu umowy zawieranej na odległość.¹⁷ Katalog obowiązków informacyjnych leżących po stronie przedsiębiorcy jest zatem bardzo rozbudowany na etapie przed zawarciem umowy z konsumentem.

Mając powyższe na uwadze, nie zasługuje na uwzględnienie wniosków o umorzenie wszczętego postępowania, złożony przez Janinę Strzelec w piśmie z dnia 31.08.2010r., która usprawiedliwiła „wszelkie niedociągnięcia, jakich się dopuściła, niepełną wiedzą prawną”. Należy podkreślić, iż to na skarżonym przedsiębiorcy jako na profesjonalnym uczestniku obrotu gospodarczego spoczywa obowiązek prawidłowego przygotowania strony internetowej, na której działa konto Firma, z wymaganiami obowiązującego prawa. Jak wynika bowiem z wykładni przepisu art. 355 k.c. podmiot w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej winien wykazać szczególną, czyli wyższą, niż tylko należyta staranność w działaniach z uwagi na zawodowy charakter działalności. Prowadzenie działalności profesjonalnej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, skrupulatności takiego kontrahenta.¹⁸ W judykaturze natomiast wskazano, że przy kształtowaniu wzorca należytej staranności trzeba także brać pod uwagę wymóg znajomości obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej przez dany podmiot działalności gospodarczej (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.08.1993r., sygn. akt: III CRN 77/93).¹⁹

W ocenie Prezesa UOKiK, częściowe zaniechanie przez skarżonego przedsiębiorcę stosowania opisanej w niniejszej decyzji praktyki, nie stanowi również przesłanki do umorzenia postępowania z urzędu z uwagi na jego bezprzedmiotowość, o czym stanowi art. 105 §1 k.p.a. Bezprzedmiotowość, czyli brak przedmiotu postępowania administracyjnego oznacza bowiem, że brak któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty.²⁰ Tymczasem w niniejszej sprawie takie okoliczności nie zachodzą. Administracyjna sprawa dotycząca naruszenia zbiorowego interesu konsumentów powstaje bowiem wówczas, gdy przedsiębiorca naruszy ustawowy zakaz stosowania takiej praktyki lub też, gdy naruszenie przez niego takiego zakazu zostanie co najmniej uprawdopodobnione. Sprawa ta staje się przedmiotem postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów i sprowadza się w gruncie rzeczy do udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy w danym stanie faktycznym organ ochrony konkurencji jest upoważniony do zastosowania określonej generalno – abstrakcyjnej normy prawnej wobec ściśle sprecyzowanego podmiotu oraz jaka ma być treść tego aktu stosowania prawa, przy założeniu, że wspomniane tutaj „zastosowanie” normy prawnej będzie polegać na jej konkretyzacji, czyli na jej przekształceniu w normę konkretną i indywidualną.²¹

W świetle powyższego, fakt, iż Janina Strzelec zaniechała częściowo stosowania opisanej w niniejszej decyzji praktyki (tj. w zakresie pkt I i III), nie czyni niniejszej sprawy bezprzedmiotową,

¹⁷ Ewa Łętowska, *Ochrona niektórych praw konsumentów. Komentarz*. Warszawa 2001, s.57;

¹⁸ A. Rzetecka – Gil, *Komentarz do niektórych przepisów kodeksu cywilnego*, Lex Online 2010;

¹⁹ Cyt. za A. Rzetecka – Gil, op.cit.;

²⁰ J. Brokowski [w:] B. Adamiak, J. Borkowski *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 2008, s. 498;

²¹ M. Szydło, *Nadużywanie pozycji dominującej w prawie konkurencji*, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2010, s. 258-260;

a prowadzi jedynie do zmiany podstawy prawnej orzekania, którą stanowią przepisy art. 27 uokik, nie zaś art. 26 uokik. Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów przez skarżonego przedsiębiorcę zaktualizowało bowiem kompetencje Prezesa UOKiK do wydania decyzji administracyjnej dotyczącej opisanej w niniejszej sprawie praktyki.

Wobec powyższego, Prezes UOKiK rozpoznał sprawę co do meritum i tym samym nie uwzględnił wniosku Janiny Strzelec o umorzenie postępowania.

Ustalony stan faktyczny i stanowisko Strony pozwalają uznać za bezsporny fakt, że na koncie euro-collection na Allegro nie było wymaganych przepisami prawa danych, gdyż, jak wskazała Janina Strzelec w piśmie z dnia 31.08.2010r. regulamin został uzupełniony na stronie dopiero z dniem 26 lipca 2010r., a więc wcześniej nie spełniał wymogów obowiązującego prawa.

W świetle powyższego, nie budzi wątpliwości fakt, iż skarżony przedsiębiorca uchybił obowiązkowi nałożonemu na przedsiębiorcę przez ustawodawcę. Przepisy ustaw, z których wynika wspomniany obowiązek informacyjny, tj. ustawy z 2 marca 2000r. *o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny* obowiązują od 1 lipca 2000r. (niespełna 10 lat), zaś ustawy z dnia 18 lipca 2002r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną* obowiązują od 10 marca 2003r., a więc już od kilku lat. Prowadzenie działalności gospodarczej, która sprowadza się do zawierania z konsumentami umów na odległość, musi wiązać się z przestrzeganiem obowiązujących przepisów prawa, czego warunkiem jest ich znajomość.

Przesłanka naruszenia zbiorowych interesów konsumentów

Ustawa *o ochronie konkurencji i konsumentów* sformułowała definicję negatywną pojęcia zbiorowego interesu konsumentów, stwierdzając w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. W świetle art. 1 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy należy przyjąć, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego konsumenta będącego kontrahentem przedsiębiorcy. Przedmiotem ochrony nie są zatem interesy indywidualnego konsumenta lub grupy indywidualnych konsumentów, ale wszystkich – aktualnych lub potencjalnych klientów – traktowanych jako grupa uczestników rynku zasługująca na szczególną ochronę (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 10 lipca 2008r., sygn. VI ACa 306/08)²².

Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 września 2003 r. (sygn. akt: I CKN 504/01) stwierdził, iż: *nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów.*

W ocenie Prezesa UOKiK, zakwestionowane w przedmiotowej decyzji zachowanie Janiny Strzelec, polegające na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji na prowadzonym koncie euro-collection, godzą w zbiorowe interesy konsumentów. Stroną umowy zawieranej przez skarżonego przedsiębiorcę mogli być potencjalnie wszyscy użytkownicy serwisu aukcyjnego Allegro zamierzający skorzystać z usługi handlowej oferowanej przez skarżonego przedsiębiorcę na koncie euro-collection. Zatem krąg adresatów praktyki nie był z góry określony.

Na poparcie powyższego należy przytoczyć pogląd, jaki zaprezentował Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z 13 stycznia 2009r., zgodnie z którym ***jeżeli potencjalną daną praktyką przedsiębiorcy może być dotknięty każdy konsument w analogicznych okolicznościach, to ma miejsce naruszenie zbiorowych interesów (sygn. akt: XVII Ama 26/08)***. Tak więc, w rozpatrywanym stanie faktycznym, zachowanie Janiny Strzelec nie dotyczyło interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz wpływało niekorzystnie

²² D. Miąsik, [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji (...)*, op.cit, s. 962;

na interesy potencjalnie nieokreślonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej, licznej grupy ewentualnych kontrahentów przedsiębiorcy.

Jak wyżej wykazano, Prezes UOKiK, mający na celu ochronę zbiorowego interesu konsumentów, jest zobligowany do podjęcia stosownych działań w przypadku choćby potencjalnego zagrożenia interesu nieograniczonego kręgu osób, który ma miejsce w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że wszystkie przesłanki z art. 24 ust 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostały spełnione, co oznacza, iż Janina Strzelec dopuściła się stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Jednakże zgodnie z dyspozycją art. 27 ust.1 i 2 *uokik* nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał zabronionych działań, o których mowa w art. 24 w/w ustawy. W związku z uzupełnieniem przez Janinę Strzelec informacji na koncie euro-collection w zakresie zarzutów, o których mowa w punktach I i III z dnia 26 lipca 2010r., Prezes UOKiK w zakresie tychże punktów stwierdził zaniechanie ich stosowania. Zarzuty w pozostałych zaś punktach nadal pozostają bezprawne i naruszają zbiorowe interesy konsumenta.

Wobec tego orzeczono jak w punktach I – IV sentencji decyzji.

Ad V.

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes UOKiK ma kompetencje do ukarania przedsiębiorcy poprzez nałożenie na niego kary pieniężnej w wysokości do 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeśli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Nakładanie kar pieniężnych w świetle wyżej przywołanego przepisu odbywa się co prawda na zasadzie fakultatywności, niemniej jednak – jak określa się w doktrynie – stosowanie kar pieniężnych powinno mieć miejsce w przypadkach dostatecznie wykształconych w praktyce reguł stosowania przepisów dotyczących naruszenia zbiorowych interesów konsumentów.²³

Jak już wskazano powyżej, akty prawne regulujące obrót konsumencki realizowany bez jednoczesnej obecności obu stron przy użyciu środków porozumiewania się na odległość obowiązują już kilka lat. Prowadzenie zatem działalności gospodarczej w takiej formie nie może odbywać się z pominięciem tych przepisów. Jeżeli zatem przedsiębiorca nie realizuje obowiązków wynikających z przywołanych w sentencji decyzji aktów prawnych, jego działanie uznać należy za zawinione. Nienależyte wykonanie obowiązku informacyjnego, z którą to okolicznością mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, uzasadnia zatem uczynienie kontrahentowi konsumenta zarzutu niezachowania należytej staranności. Termin ten zaś powinien być traktowany, zgodnie z poglądem doktryny, jako synonim winy w postaci niedbalstwa.²⁴ Niedochowanie bowiem należytej staranności przy wykonywaniu zobowiązania określa się w doktrynie mianem „winy kontraktowej”²⁵. Wina rozumiana jako możliwość uczynienia sprawcy zarzutu z powodu jego bezprawnego zachowania się zawiera dwa elementy: obiektywny (bezprawność, która była już przedmiotem rozważań w niniejszej decyzji) oraz subiektywny, którym jest wadliwość postępowania sprawcy, wyrażająca się podjęciem i przeprowadzeniem przez kontrahenta decyzji ocenianej jako niewłaściwej²⁶, jak ma to miejsce w niniejszym postępowaniu przed Prezesem UOKiK.

²³ M. Król - Bogomińska [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2009, str. 1614.

²⁴ Pogląd taki zaprezentował T. Wiśniewski – vide: Gawlik, *Komentarz do art.472 kodeksu cywilnego*, Lex Online 2010;

²⁵ Z. Gawlik, *Komentarz do art.472 kodeksu cywilnego*, Lex Online 2010;

²⁶ Ibidem;

Mając na względzie powyższe oraz wagę dokonanych przez Janinę Strzelec naruszeń, Prezes UOKiK postanowił skorzystać z uprawnienia do nałożenia kary pieniężnej z tytułu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w postaci naruszenia obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Podkreślić nadto należy, iż nakładana przez Prezesa UOKiK kara finansowa pełni trojaką funkcję: represyjną, prewencyjną i edukacyjną. Ustalając wymiar kary należy wziąć przede wszystkim pod uwagę funkcję prewencyjną kar, w tym prewencję ogólną. Kara bowiem winna być ustalona tak, aby powstrzymać przedsiębiorcę stosującego praktykę oraz innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami. Zważyć także należy na dużą skalę naruszeń zbiorowych interesów konsumentów przez przedsiębiorców działających w zakresie handlu elektronicznego. Wskazać w tym miejscu należy, iż *o sile internetowych zakupów świadczą także wyniki serwisów aukcyjnych, gdyż po I kwartale Allegro zanotowało wzrost sprzedaży o 27%, do 1,9 mld zł.*²⁷ W procentach sprzedaży za 2009r. handel ubraniami osiągnął 6,4%.²⁸ W związku z tak dynamicznie rozwijającym się sektorem handlu elektronicznego, a co za tym idzie stale rosnącym zainteresowaniem ofertami serwisów zakupowych po stronie konsumentów, zachodzi konieczność wymierzenia kary o takiej wysokości, która zniechęci tychże przedsiębiorców do stosowania wyżej opisanych naruszeń tj. naruszeń w postaci zaniechania obowiązku informacyjnego.

Ustawa *o ochronie konkurencji i konsumentów* nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. W art. 111 uokik wskazano jedynie przykładowo, iż organ ochrony konkurencji i konsumentów winien wziąć pod uwagę okres, stopień i okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenia przepisów ustawy. Ponadto orzecznictwo wskazuje, że w przypadku kar przesłankami, które należy brać pod uwagę, są m.in.: potencjał ekonomiczny przedsiębiorcy, dopuszczalny poziom kary wynikający z przepisów ustawy oraz cele, jakie kara ma osiągnąć (por.: wyrok Sądu Najwyższego z 27.06.2000 r., sygn. akt: I CKN 793/98).

W roku 2009 Janina Strzelec z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej osiągnęła przychód w wysokości xxxxxxxxxx zł. Maksymalny wymiar kary, jaki można nałożyć na skarżonego przedsiębiorcę wynosi zatem xxxxxxxxxx zł – tj. 10% osiągniętego przychodu w roku 2009.

W niniejszym postępowaniu stwierdzono łącznie cztery wyodrębnione naruszenia, które trwały przez okres ponad roku. W ocenie Prezesa UOKiK wszystkie naruszenia wymienione w sentencji niniejszej decyzji miały charakter naruszeń na etapie zawierania kontraktu z wpływem na jego wykonywanie. W konsekwencji zostały wymierzone cztery kary pieniężne.

Kara za naruszenie opisane w pkt I sentencji decyzji

Pierwsza kara, określona w niniejszej decyzji, wymierzona została w związku ze stosowaniem przez skarżonego przedsiębiorcę naruszenia obowiązku udzielenia konsumentom na prowadzonym na Allegro koncie euro-collection rzetelnej i pełnej informacji, które to naruszenie było istotne na etapie zawierania kontraktu i miało wpływ na jego wykonanie. Zaniechanie dotyczyło niewskazania konsumentom organu, który zarejestrował działalność przedsiębiorcy oraz numeru, pod którym przedsiębiorca został zarejestrowany.

Przy ustaleniu niniejszej kary należy rozważyć wagę omawianego naruszenia, która również winna być ustalana przez pryzmat szkodliwości danego naruszenia i w związku z tym Prezes UOKiK zważył opisaną praktykę na poziomie xxx% ze względu na szkodliwość wobec konsumentów.

Mając powyższe na uwadze oraz ponad roczny okres stosowania praktyki, w oparciu o wartość przychodu skarżonego przedsiębiorcy, ustalono kwotę bazową dla powyższego naruszenia **w wysokości xxx%**, co stanowi kwotę kary w wysokości xxxxx zł.

²⁷ Źródło: Piotr Mazurkiewicz, *Zakupowy boom w sieci*. Rzeczpospolita z 27.08.2010r.;

²⁸ Ibidem.

Po ustaleniu kwoty bazowej należy rozważyć ewentualne wystąpienie okoliczność łagodzących i obciążających, które mają wpływ na wysokość kary. Prezes UOKiK przy określaniu wymiaru kary, stwierdził występowanie okoliczności łagodzącej, leżącej po stronie skarżonego przedsiębiorcy, polegającej na zaniechaniu zarzucanego naruszenia, co obniża wymiar kary o xx%. Jednocześnie ustalono także istnienie okoliczności obciążającej w niniejszym postępowaniu, jaką jest co najmniej ogólnopolski zasięg oddziaływania kwestionowanych praktyk, co powoduje obostrzenie kary o xx%. W konsekwencji, po uwzględnieniu wyżej wymienionej okoliczności łagodzącej i obciążającej kwotę ustalonej kary obniżono o xx%.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK postanowił nałożyć na Janinę Strzelec karę w wysokości **151,00 zł**, co odpowiada xxxx% przychodu skarżonego przedsiębiorcy osiągniętego w 2009r. i równocześnie stanowi xxxx% kary maksymalnej. Kara w takim wymiarze jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i współmierna do możliwości finansowych przedsiębiorcy.

Kara za naruszenie opisane w pkt II sentencji decyzji

Druga kara, określona w niniejszej decyzji, wymierzona została w związku ze stosowaniem przez skarżonego przedsiębiorcę naruszenia obowiązku udzielenia konsumentom na stronach internetowych rzetelnej i pełnej informacji, które to naruszenie było istotne na etapie zawierania kontraktu z wpływem na jego wykonanie. Zaniechanie dotyczyło niewskazania konsumentom informacji dotyczącej prawa odstąpienia od umowy bez podania przyczyny w terminie 10 dni od wydania rzeczy wraz ze wskazaniem wyjątków, kiedy to prawo konsumentowi nie przysługuje.

Przy ustaleniu niniejszej kary należy rozważyć wagę omawianego naruszenia, która również winna być ustalana przez pryzmat szkodliwości danego naruszenia. Prezes UOKiK zważył, iż opisaną praktykę uznać należy za szkodliwą dla konsumentów, gdyż przedsiębiorca pozbawia konsumentów ważnego dla nich prawa, istotnego w kontraktach zawieranych na odległość. W przełożeniu na interesy konsumentów oznacza to brak dostatecznej ochrony prawnej po stronie konsumentów.

Mając powyższe na uwadze oraz ponad roczny okres stosowania praktyki, w oparciu o wartość przychodu skarżonego przedsiębiorcy, ustalono kwotę bazową dla powyższego naruszenia **w wysokości xxxx%**, co stanowi kwotę kary w wysokości xxxx zł.

Po ustaleniu kwoty bazowej należy rozważyć ewentualne wystąpienie okoliczność łagodzących i obciążających, które mają wpływ na wysokość kary. Wobec umieszczenia przez Janinę Strzelec informacji o prawie odstąpienia od umowy na prowadzonym przez nią koncie na Allegro, bez zamieszczenia wyjątków, kiedy to prawo nie przysługuje, Prezes UOKiK uznał tę częściową zmianę za pozytywną reakcję na wszczęcie postępowania, które nie stanowiąc pełnego zaniechania, spowodowało obniżenie wysokości kary o xx%.

Ustalono natomiast istnienie okoliczności obciążającej w niniejszym postępowaniu, jaką jest co najmniej ogólnopolski zasięg oddziaływania kwestionowanych praktyk, która spowodowała obostrzenie kary o xx%.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK postanowił nałożyć na Janinę Strzelec karę w wysokości **503,00 zł**, co odpowiada xxx% przychodu skarżonego przedsiębiorcy osiągniętego w 2009r. i równocześnie stanowi xxx% kary maksymalnej. Kara w takim wymiarze jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i współmierna do możliwości finansowych przedsiębiorcy.

Kara za naruszenie opisane w pkt III sentencji decyzji

Trzecia z kar, nałożona niniejszą decyzją, wymierzona została w związku z zaniechaniem przez skarżonego przedsiębiorcę realizacji obowiązku udostępnienia konsumentom na stronach internetowych regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną, a także niewskazania konsumentom

informacji dotyczącej warunków zawierania i rozwiązywania umów o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz informacji dotyczących trybu postępowania reklamacyjnego. Naruszenie to powstaje na etapie zawierania kontraktu z przedsiębiorcą i oddziałuje na wykonywanie takiej umowy.

Przy ustaleniu niniejszej kary należy rozważyć wagę omawianego naruszenia, która winna być ustalana przez pryzmat szkodliwości danego naruszenia. Zdaniem Prezesa UOKiK szkodliwość niniejszej praktyki sprowadza się do tego, że konsument przystępując do zawarcia umowy nie zna zasad, jakimi kieruje się sprzedający przy zawieranych transakcjach, a w konsekwencji powoduje to, iż jego interes – w tym ekonomiczny – zostaje zagrożony. Prezes UOKiK zważył, iż opisaną praktykę uznać należy za szkodliwą dla konsumentów, gdyż przedsiębiorca pozbawia konsumentów wiedzy o istotnych zasadach realizowania zawartej umowy. W przełożeniu na interesy konsumentów oznacza to brak dostatecznej ochrony prawnej po stronie konsumentów.

Mając powyższe na uwadze oraz ponad roczny okres stosowania praktyki, w oparciu o wartość przychodu skarżonego przedsiębiorcy, ustalono kwotę bazową dla powyższych naruszeń **w wysokości xxx%**, co stanowi kwotę kary w wysokości xxxxx zł.

Po ustaleniu kwoty bazowej należy rozważyć ewentualne wystąpienie okoliczności łagodzących i obciążających, które mają wpływ na wysokość kary. Prezes UOKiK przy określaniu wymiaru kary, stwierdził występowanie okoliczności łagodzącej, leżącej po stronie skarżonego przedsiębiorcy, polegającej na zaniechaniu stosowania zarzucanego naruszenia, która obniża wymiar kary o xx%. Jednocześnie ustalono także istnienie okoliczności obciążającej w niniejszym postępowaniu, jaką jest co najmniej ogólnopolski zasięg oddziaływania kwestionowanej praktyki, co powoduje obostrzenie kary o xx%.

W konsekwencji po uwzględnieniu wyżej wymienionej okoliczności łagodzącej i obciążającej kwotę ustalonej kary obniżono o xx%.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK postanowił nałożyć na Janinę Strzelec karę w wysokości **452,00 zł**, co odpowiada xxx% przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w 2009r. i równocześnie stanowi xxx% kary maksymalnej. Kara w takim wymiarze jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i współmierna do możliwości finansowych przedsiębiorcy.

Kara za naruszenie opisane w pkt IV sentencji decyzji

Czwarta kara, określona w niniejszej decyzji, wymierzona została w związku ze stosowaniem przez skarżonego przedsiębiorcę naruszenia obowiązku udzielenia konsumentom na stronach internetowych rzetelnej i pełnej informacji, które to naruszenie powstało na etapie zawierania kontraktu i ma wpływ na jego wykonanie. Zaniechanie dotyczyło niewskazania konsumentom informacji dotyczącej wymagań technicznych niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca oraz zakazu dostarczania przez usługobiorcę treści o charakterze bezprawnym.

Przy ustaleniu niniejszej kary należy rozważyć wagę omawianego naruszenia, która również winna być ustalana przez pryzmat szkodliwości danego naruszenia. Prezes UOKiK zważył, iż opisaną praktykę uznać należy za szkodliwą dla konsumentów, gdyż przedsiębiorca pozbawia konsumentów ważnych informacji, które mogą mieć istotne znaczenie dla dokonanej transakcji i może to skutkować brakiem dostatecznej ochrony prawnej po stronie konsumentów.

Mając powyższe na uwadze oraz ponad roczny okres stosowania praktyki, w oparciu o wartość przychodu skarżonego przedsiębiorcy, ustalono kwotę bazową dla powyższego naruszenia **w wysokości xxx%**, co stanowi kwotę kary w wysokości xxxx zł.

Po ustaleniu kwoty bazowej należy rozważyć ewentualne wystąpienie okoliczności łagodzących i obciążających, które mają wpływ na wysokość kary. Prezes UOKiK nie stwierdził występowania okoliczności łagodzącej, leżącej po stronie skarżonego przedsiębiorcy, w postaci zaniechania zarzucanego naruszenia, gdyż przedsiębiorca nie umieścił w/w informacji na prowadzonym koncie na Allegro.

Natomiast ustalono istnienie okoliczności obciążającej w niniejszym postępowaniu, jaką jest co najmniej ogólnopolski zasięg oddziaływania kwestionowanych praktyk, co powoduje obostrzenie kary o xx%. W konsekwencji, po uwzględnieniu wyżej wymienionej okoliczności obciążającej kwotę ustalonej kary podwyższono o xx%.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK postanowił nałożyć na Janinę Strzelec karę w wysokości **201,00 zł**, co odpowiada xxx% przychodu skarżonego przedsiębiorcy osiągniętego w 2009r. i równocześnie stanowi xxx% kary maksymalnej. Kara w takim wymiarze jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i współmierna do możliwości finansowych przedsiębiorcy.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK uznał, że orzeczone kary prawidłowo spełnią zarówno funkcję represyjną, jak i swoje zadania w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, zapobiegając stosowaniu podobnych naruszeń w przyszłości, zarówno przez samego przedsiębiorcę, jak i przez innych przedsiębiorców świadczących usługi drogą elektroniczną.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie V sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w **NBP o/o Warszawa nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

Jednocześnie poucza się, że na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ §2 k.p.c. od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy.

*Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Dorota Karczewska*